

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A Bíróság (ötödik tanács) 2009. július 10-i végzésével megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Finanzgericht Köln (Németország) által 2009. július 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt

(C-262/09. sz. ügy)

(2009/C 267/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler

Alperes: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a tőkének az EK 56. cikk (1) bekezdése és az EK 58. cikk (1) bekezdésének a) pontja, illetve (3) bekezdése szerinti szabad mozgásával, a tényleges érvényesülés és az *effet utile* elvével az olyan rendelkezés — mint az EStG (a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 36. §-a (2) bekezdése második mondatának 3. pontja —, amelynek értelmében a társasági adó a bruttó osztalék 3/7 része erejéig a jövedelemadóba annyiban számítható be, amennyiben nem olyan kifizetésekből származik, amelyek a saját tőke terhére történtek a KStG (a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 30. §-a (2) bekezdésének 1. pontja értelmében, jöllehet az EK valamely más tagállamában letelepedett társaságtól kapott osztalékot terhelő, ténylegesen megfizetett társasági adó gyakorlatilag nem állapítható meg, és magasabb mértékű lehetne?
2. Ellentétes-e a tőkének az EK 56. cikk (1) bekezdése és az EK 58. cikk (1) bekezdésének a) pontja, illetve (3) bekezdése szerinti szabad mozgásával, a tényleges érvényesülés és az *effet utile* elvével az olyan rendelkezés — mint az EStG

(a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 36. §-a (2) bekezdése második mondata 3. pontja negyedik mondatának b) pontja —, amelynek értelmében a társasági adó beszámításához a KStG (a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 44. és azt követő §-ai értelmében vett társaságiadó-igazolás benyújtása szükséges, amelynek többek között tartalmaznia kell a beszámítható társasági adó összegét, valamint a juttatás összetételét a ráfordítható saját tőke különböző részei szerint a KStG (a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 30. §-a értelmében vett sajátos saját-tőke-felosztás alapján, jöllehet a ténylegesen megfizetett, beszámítandó külföldi társasági adó gyakorlatilag nem állapítható meg, és a külföldi osztalékra vonatkozó igazolás benyújtása gyakorlatilag lehetetlen?

3. A KStG (a jogvita tárgyát képező időszakban hatályos) 44. §-a szerinti társaságiadó-igazolás benyújtásának tényleges lehetetlensége esetén és a külföldi osztalékot terhelő, ténylegesen megfizetett társasági adó megállapíthatósága hiányában megköveteli-e az EK 56. cikk (1) bekezdése és a tőkének az EK 58. cikk (1) bekezdésének a) pontja, illetve (3) bekezdése szerinti szabad mozgása a társaságiadó-terher összegének a megbecslését, és adott esetben ennek során az előzetesen felszámított közvetett társaságiadó-terhek figyelembevételét is?
4. a) A 2. kérdésre adandó nemleges válasz és a társasági adóra vonatkozó igazolás szükségessége esetén:

Úgy kell-e értelmezni a tényleges érvényesülés és az *effet utile* elvét, hogy azokkal ellentétes az olyan rendelkezés — mint az AO EGAO 97. cikke 9. §-ának (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 175. §-a (2) bekezdésének második mondata —, amelynek értelmében többek között a társasági adóra vonatkozó igazolás benyújtása 2004. október 29-től már nem minősül visszaható hatályú eseménynek, miáltal a jövedelemadó jogerős megállapítása során a külföldi társasági adó beszámítása eljárásjogilag anélkül válik lehetetlenné, hogy a külföldi társasági adó beszámítására átmeneti időszakot biztosítottak volna?

- b) A 2. kérdésre adandó igenlő válasz és a társasági adóra vonatkozó igazolás szükségletessége esetén:

Úgy kell-e értelmezni a tőkének az EK 56. cikk szerinti szabad mozgását, a tényleges érvényesülés és az *effet utile* elvét, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás — mint az AO 175. §-a (1) bekezdése első mondatának 2. pontja —, amelynek értelmében az adó megállapításáról szóló határozatot, visszaható hatályú esemény bekövetkezése — például társaságiadó-igazolás benyújtása — esetén módosítani kell, és ezzel a társaságiadó-beszámítás a belföldi osztalék vonatkozásában a jövedelemadót jogerősen megállapító határozat esetében is lehetőséggé válik, miközben ugyanerre a külföldi osztalék esetében társaságiadó-igazolás hiányában nem lenne mód?